

ropski prinašajo dolge in simpatično pisane nekrologe ob smrti velikega komponista Fibicha, ki je bil ponos in dika ne samo češkega naroda, nego vsega slovanskega sveta.

† Dr. Edvard Albert, profesor na medicinski fakulteti dunajskega vseučilišča, je umrl dne 26. septembra na Češkem šele 59 let star. Prof. Albert je bil evropska celebriteta, kot kirurg v svoji stroki svetovno znan učenjak. Bil je po rojstvu in po mišljenju značajan Čehoslovan. Napisal je celo vrsto temeljitih medicinskih kompendijev. Nas pa zanima prof. Albert posebno zategadelj, ker se je poleg Eskulapove znanosti pečal tudi z muzami. Iz sekcijske dvorane, kjer je z ostrim nožem v roki svojim slušateljem, stoječ ob razparanem človeškem truplu, razkladal prirodne skrivnosti, zatekal se je k češki poeziji, katere krasote je razodeval Nemcem v dovršenih prevodih. Izdal je okoli petero debelih zvezkov takih prevodov iz čeških pesnikov. Največ je prevajal iz Jaroslava Vrchlickega, ki mu je bil nemara z bok svojega ves svet obsezajočega duševnega obzorja najpriljubljenejši češki poet. S takimi prevodi je Albert sila veliko koristil češki književnosti, ki ga bo sedaj težko pogrešala. V njegovi zapuščini so našli tudi rokopis izvornih čeških pesmi, ki se izdado v kratkem.

† Jožef Iskrač-Frankolski. Najboljši izmed naših pesnikov-samoukov je bil nemara dne 4. julija t. l. v Razdelu pri Novi cerkvi (okraj Celje) umrl Jožef Iskrač.

Rojen na Frankolovem (župnija blizu Vojnika pri Celju) l. 1836. dovršil je štiri gimnazijske razrede v Celju. Ker ni dobil podpore, zapustil je šolo ter se lotil doma kmectijstva. A tudi za plugom hodeč, ostal je idealen ter se živo zanimal za slovensko slovstvo in slovensko politiko. Bil ni samo zvest naročnik, nego tudi marljiv sodelavec raznih slovenskih listov, n. pr. »Novic«, »Zg. Danice«, »Glasnika«, »Besednika«, »Ljudske knjižnice«, »Vrtca«, »Dom in Sveta«, i. t. d. V vseh teh listih je priobčeval razne narodne pravljice in pripovedke, a tudi prav mnogo otrok svoje muze: raznih pesmi, lirskih in epskih. Nekaj še ne priobčenih pesmi iz zadnjih let shranjuje g. kanonik dr. L. Gregorec, a več nego 50 mu jih je izgubil Kordeš, bivši izdajatelj »Ljudske knjižnice« v Mariboru. Samostojno je izdal te-le pesmi:

»Veronika deseniška«, epska pesem (»Cvetje iz domačih in tujih logov«); »Petrovska mati božja«, epska pesem (»Ljudska knjižnica« v Mariboru); v »Zg. Danici« je priobčil daljšo pesem (odo) »Bog v lastnostih svojih«. Nekaj narodnih pripovedk je izročil celjski »Domovini«, ki jih sedaj priobčuje. Tudi kot govornik je nastopil parkrat, posebno pri shodih »Katol. pol. društva« v Konjicah. Pri poljedelstvu vzela nam ga je tudi smrt. Okopaval je koruzo, kar mu počí srčna žila. Napol živega so prenesli v senco košatega drevesa, kjer je v naročju svojega sina zaspal za vedno.

Bil je rajnik bolj male postave in bistrega, prijaznega pogleda. V občinskih in drugih pravnih rečeh je bil izveden. Bil je več let tudi župan v Špitaliču pri Konjicah. Ker je bil jako skromen ter se ni nikjer vrival v ospredje, zato ni bil znan na široko, a tembolj so vedeli bližnji sosedi zanj ter prav pridno hodili k njemu iskat sveta in raznih pomoči.

Anton Brezovnik.

Prva splošna slovenska umetniška razstava se je zaprla šele 28. oktobra. Vseh obiskovalcev je bilo od dne 15. septembra do 28. oktobra 5041.